

[Jesper Simonsen.]

vil kunne fornyes paa 23 Aar, efter de Skibstyper, det drejer sig om her, og efter de Opgaver, de har, maa dette være fuldt tilstrækkeligt.

Ud fra saadanne Betragtninger og en saadan Undersøgelse maa jeg fastholde, at det Budget, der her er opstillet, er fuldt ud forsvarligt. Det er naturligvis bedrøveligt for det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, at det forholder sig saaledes, jeg forstaar, at det ærede Medlem nu saa længe har været generet af de Bebrejdelser, der har været fremsat imod Partiet Venstre for det, man gjorde i 1922, at det ærede Medlem kunde lide nu ligesom at faa Vinden paa Ryggen ved at være Spaamand overfor det Forslag, her foreligger, for i Fremtiden at kunne være den strenge Kritiker, der paa Forhaand havde sagt: Dette kan jo ikke holde. Jeg tror imidlertid ikke, det ærede Medlem skal indlade sig herpaa, for dette er beregnet saa forsigtigt og saa forsvarligt i enhver Henseende, at denne Spaadom ikke vil kunne ventes at komme til at gaa i Opfyldelse.

Sluttelig skal jeg blot bemærke, at naar det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen i Slutningen af sin Tale bliver højtidelig og taler om, at denne Sag er det danske Folks Sag, er det naturligvis rigtigt; men det er ogsaa en Sag, det danske Folk har beskæftiget sig meget med, og som det danske Folk ganske klart har taget Standpunkt til. Vi fra vor Side har ikke noget Øjeblik villet underkende netop dette, at denne Sag er det danske Folks Sag, det har givet sig Udtryk derigennem, at der i Lovforslagene er optaget en Bestemmelse om, at Sagen skal ud til Folkeafstemning. Vi føler os ogsaa fuldt forvissede om, at netop denne Sag er i den Grad gennemdrøftet og gennembelyst igennem den politiske Behandling i det danske Folk gennem et Slægtled eller mere, at det danske Folk er fuldt ud orienteret til at tage Standpunkt til den. Netop gennem Bestemmelsen om Folkeafstemning har vi fra vor Side understreget, at vi betragter denne Sag som det danske Folks Sag.

Derfor vil jeg gerne slutte med at betone overfor det ærede Medlem, at naar man erkender, at denne Sag fremfor de fleste andre Sager og fuldt paa Højde med alle er det danske Folks Sag, saa bør man ogsaa fra det Partis Side, det ærede Medlem taler for, forsone sig med, at der i det danske Folk er et stort Vælgerflertal bag Forslaget, forsone sig med, at det er et saa afgjort Ønske i det danske Folk at

faa denne Sag løst paa den Maade, som her er foreslaaet, at den vil blive gennemført, og at der kun kan være Spørgsmaal om, hvor længe man fra en Del af Venstre gennem Modstand mod en rimelig Ordning kan forhindre denne Løsning. Den udebliver ikke, fordi det er det danske Folks Sag i den Forstand, at man ønsker den løst paa denne Maade, men den kan forhales. Denne Forhaling maa Partiet Venstre naturligvis tage Ansvaret for.

Pürschel: Jeg vil gerne tillade mig at knytte nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat af to af Ordførerne og af den højtærede Udenrigsminister med Hensyn til Besvarelsen af nogle af de Forespørgsler, der er stillet fra Udvalgets Side.

Den højtærede Udenrigsminister er jo en af Skæbnen haardt forfulgt Mand. Han har maattet staa frem her i den danske Rigsdag og forsvare det hemmelige Diplomati, som det alle Dage har været Demokratiets Opgave — og den højtærede Udenrigsminister er jo Demokrat — at angribe og forkætre. Det er i og for sig ganske interessant; men ikke mindre interessant er den Udtalelse, som den højtærede Minister fremsatte med Hensyn til Gesandternes Indberetninger.

Henvendt til det danske Folk sagde den højtærede Udenrigsminister her: Der er intet nyt, intet hemmeligt i dette. Det er en meget interessant Udtalelse. Jeg tror, at jeg uden at gaa den for nær tør betegne den som et vestindisk Dementi. Det er efter min Opfattelse, saa vidt jeg saadan har kunnet slutte mig frem, en af disse Udtalelser, hvor man siger noget, der intet urigtigt indeholder i og for sig, og som dog bibringer Offentligheden et ganske urigtigt Indtryk af Kendsgerningerne. Det er Dementiets fineste Kunst, og i den Henseende anerkender jeg meget gerne de førende radikale Politikere som Mestre.

Det, der for Bedømmelsen af dette Forslag i særlig Grad maatte have Interesse, og som er det, der ligger bag ved Udvalgets Forespørgsler om Gesandternes Indberetninger, er naturligvis Englands Stilling og Ruslands Stilling.

Om Englands Stilling, i hvert Fald om visse Bevægelser indenfor den engelske Offentlighed, har der for nylig foreligget et meget talende Vidnesbyrd herhjemme i det Interview, der forleden stod i „Berlingske Tidende“ med Admiral Bridgeman.

Fra russisk Side har der i Pressen foreligget en Række Udtalelser, som giver Udtryk for megen Mistillid til Danmarks